Нові літературні відкриття

Вже стало доброю традицією, що нововідкритий зал раритетних видань Наукової бібліотеки Драгомановського університету став служити і для студентів, і для викладачів університету затишним куточком, де можна поспілкуватися, відкрити для себе щось нове, незвідане. Ніколи не забудуть студенти інститутів філології, філософії, соціології, психології і управління трьох ночей, проведених в бібліотеці, де вони прилучалися до прекрасного, слухаючи розповіді незрівнянної Галини Крюкової про Миколу Гоголя, Михайла Булгакова, Анну Ахматову, де вони вчилися красиво читати із давніх книг, де читали власні вірші. Тож і не дивно, що саме зал раритетних видань одного вечора молодь обрала, щоб провести презентацію щойно опублікованої книжки, яку назвали "Літературно-мистецький проект "Щоденник. RE: make". Це експеримент колективного творення текстів на тему кохання, часу, тіла. Як на мене, досить оригінальний підхід і своє бачення "Я" у сучасному часі. Не беруся аналізувати повністю це видання, але хочеться поділитися своїми враженнями від прочитаного твору.

Мене дійсно вразили молоді люди своєю оригінальністю, незвичністю. Думки свіжі і стосуються нашого часу. Крім того колективні автори не бояться сказати правду про деякі свої негативні сторони життя. Ідея створення такого проекту народилася у 2007 р. і робота продовжувалась протягом трьох років - у 2010 р. вийшла перша книга "Щоденник". З часом з'явилися відгуки, які і надихнули ініціатора цього проекту Олександра Козинця продовжити і створити нову книжку за концепцією першої.

Упорядником двох книжок став тодішній студент, сьогодні - викладач кафедри культурології НПУ імені М.П. Драгоманова, редактор газети "Педагогічні кадри" Сергій Русаков. Він не тільки підтримав, а і допоміг повірити в себе і в свої сили, допоміг знайти контакти з письменниками. Організатором проекту стала і Ірина Бочар, яка вже мала досвід роботи над мистецькими, соціальними та міжнародними проектами і любить щирих і відданих справі людей.

В чому оригінальність цієї книги? На мою думку, по-перше - це колективна праця молоді з різних міст України (Київ, Луцьк, Вінниця,Чернівці, Львів, Біла Церква, Одеса, Дніпропетровськ, Полтава, Ужгород, Донецьк, Острог, Коломия, Івано-Франківськ.)

По-друге, автори з своєї точки зору розкрили ті поняття, до яких ми не так часто звертаємося або і зовсім забуваємо. Це поняття часу і поняття свого тіла, яке останнім часом дуже залінилося. Гарно про це сказала в своєму замальовку Тетяна Кротевич із Києва "По 15 роках моя фантазія себе вичерпала. Тіло почало поводитися свавільно, округліло, збільшилося, залягло на диван. Ні, воно не розгубило своїх навичок, просто лінувалося ними користуватися". І дуже приємно, що авторка допомагає зрозуміти , що ми прийшли на цей світ не для ліноців, а щоб щось зробити красиве і корисне.

По-третє, відчувається начитаність, інтелектуальність авторів. Видно, що вони знайомі з творами філософії, історії, психології. І саамі намагаються пояснити в чому полягає сенс людського життя і як його використати раціонально, щоб кожним днем ти рухався все далі шляхом прогресу .

По-четверте, твір побудований у формі щоденника і це дало можливість авторам проявити свою індивідуальність. Продовжуючи думку попередника за останньою реплікою, кожен вносить свої думки і переживання.

По-п'яте, твір відзначається щирістю. Можливо, не все сприймуть люди старшого покоління, але цікаві для себе думки знайдуть і краще зрозуміють молодь.

І, останнє. Молодь теж відноситься до кохання трепетно і хто по-справжньому любить, той знаходить прекрасні слова, які западають в серце і душу.

"Кілька днів тому я блукав ранковими вулицями Києва і несподівано зрозумів, що все починається з тебе. Кожен мій день починається з тебе. Коли я прокидаюся вранці і бачу рожеве небо за вікном, я розумію: ти тут. Мені не обов'язково тебе бачити, але мені дуже подобається знати, що ти є. Інколи мені здається, що ти - це вікно, через яке потік моєї ніжності вливається у щось значно більше, ніж ти, я чи навіть уся наша планета. Я теж хочу бути для тебе отаким вікном, через яке твої почуття зможуть вливатися прямо у Всесвіт".(Олеся Квітка, м.Київ).

Людмила БИСТРОВА-ДРОБОТ,
провідний бібліотекар залу інформаційно-пошукових систем Наукової бібліотеки НПУ імені М.П. Драгоманова